

Sygn. akt IV U 83/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2021 roku

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu

w składzie: Przewodniczący: Sędzia Alina Kordus-Krajewska

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2021 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania E. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.

o odszkodowanie

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T.

z dnia 14 stycznia 2021 roku

I. Zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 14 stycznia 2021r. w ten sposób ,że zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T. na rzecz ubezpieczonej E. S. kwotę 4920 zł (cztery tysiące dziewięćset dwadzieścia złotych) tytułem jednorazowego odszkodowania.

Sędzia Alina Kordus-Krajewska

IVU 83/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14.01.2021 r., działając na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1205), (...) Oddział w T. odmówił ubezpieczonej E. S. prawa do jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem w drodze do pracy w dniu 08.10.2020 r. . Zdaniem organu rentowego wypadek ubezpieczonej tytułu podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej.

Ubezpieczona E. S. złożyła odwołanie od decyzji. Wskazała ,że zgodnie z umową kontraktową nr (...) jako usługodawca jest zobowiązana do świadczenia usług pielęgniarских na rzecz (...) Szpitala (...) im. dr W. B., a miejscem świadczenia usług jest obszar funkcjonowania usługobiorcy.

Wypadek miał miejsce na terenie (...) Szpitala (...) w G. w zamkniętym budynku „O” na III piętrze klatki schodowej w odległości około 5 metrów od drzwi przejściowych łączących klatkę schodową z oddziałem, na którym ubezpieczona pracuje w charakterze pielęgniarki. W dniu 08.10.2020r. ubezpieczona miała wyznaczony dyżur od godz. 7.00 do godz. 19.00 z tym, że pielęgniarka nie może opuścić oddziału i pacjentów przed zdaniem pisemnego raportu oraz przekazaniem ustnych informacji o poszczególnych pacjentach, dlatego pielęgniarka przychodząca do pracy musi zgłosić się około 15 do 30 minut przed zmianą dyżuru w zależności od ilości pacjentów znajdujących się na oddziale. Prawidłowe przekazanie dyżuru przez pielęgniarki zapobiega popełnieniu błędów i jest bardzo ważnym elementem pracy decydującym o bezpieczeństwie i zdrowiu pacjentów.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosil o oddalenie odwołania. Wskazano ,że zgodnie z art. 3 ust 3 pkt 8 ustawy wypadkowej za wypadek przy pracy uważa się również nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego z danego tytułu podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

Jak wynika z przedstawionej definicji, elementami danego zdarzenia pozwalającymi zakwalifikować je jako wypadek przy prowadzeniu działalności gospodarczej są: nagłość zdarzenia, zewnętrzność przyczyny, powstanie szkody na osobie powodujące uraz lub śmierć oraz związek zdarzenia z wykonywaniem zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej. Elementy te muszą wystąpić łącznie, a brak któregośkolwiek z nich powoduje, że dane zdarzenie nie może być uznane za wypadek przy pracy. Dla uznania zdarzenia za wypadek przy pracy konieczne jest, aby między wypadkiem a wykonywaniem zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej zachodził ścisły związek przyczynowy, czasowy, przestrzenny i funkcjonalny.

Mając na uwadze zebrany w sprawie materiał dowodowy Oddział uznał zdarzenia z dnia 08.10.2020 r. jako wypadek w drodze do pracy w związku z wykonywaniem zwykłych czynności związanych z prowadzeniem pozarolniczej działalności gospodarczej. Tym samym zaskarżoną decyzją Oddział odmówił wnioskodawcy prawa do jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem w drodze do pracy w dniu 08.10.2020 r. i skierowania do lekarza orzecznika ZUS.

Sąd ustalił co następuje:

Zgodnie z umową kontraktową nr (...) ubezpieczona E. S. jest zobowiązana do świadczenia usług pielęgnarskich na rzecz (...) Szpitala (...) im. dr W. B., a miejscem świadczenia usług jest obszar funkcjonowania usługobiorcy.

W dniu 08.10.2020r. ubezpieczona miała wyznaczony dyżur od godz. 7.00 do godz. 19.00 . Do pracy przychodziła około 15 do 30 minut przed zmianą dyżuru celem przekazania dyżuru przez pielęgniarki , które kończyły dyżur.

Ubezpieczona E. S. z dnia 08.10.2020 r. ok. 6.30-6.45 podczas wchodzenia po schodach na Oddział Endokrynologii Szpitala (...) w G. pośliznęła się na zabrudzonym stopniu schodów i utraciła równowagę. Ratując się przed upadkiem złapała się prawą ręką za poręcz schodów, co uchroniło wnioskodawczynię przed upadkiem na twarz z tym, że po złapaniu się poręczy poczuła, że z każdą chwilą ból w ręce się zwiększa, a możliwość poruszania ręką znacznie się ograniczyła. Lekarz oddziału endokrynologicznego polecił udanie się do lekarza POZ, następnie wnioskodawczym została skierowana na RTG Ręki i do poradni ortopedycznej, gdzie lekarz poinformował wnioskodawczynię, że ma złamaną kość ręki i w związku z powyższym założył opatrunek unieruchamiający rękę na okres sześciu tygodni. Po założeniu opatrunku wnioskodawczym została odwieziona do domu (k. 9). W wypadku doznała złamania guzka większego kości ramiennej prawej.

Wypadek miał miejsce na terenie (...) Szpitala (...) w G. w zamkniętym budynku „O” na III piętrze klatki schodowej w odległości około 5 metrów od drzwi przejściowych łączących klatkę schodową z oddziałem endokrynologii na którym ubezpieczona pracowała w charakterze pielęgniarki.

Dowód: przesłuchanie ubezpieczonej protokół elektroniczny z dnia 7 kwietnia 2021r. od 00:02:54, zawiadomienie o wypadku k. 3-5 akt ZUS, zapis wyjaśnień poszkodowanego k.7-8 akt ZUS, oświadczenie k.9 akt ZUS , zaświadczenia k.11-13 akt ZUS , wyjaśnienie k.21 akt ZUS, wpis do (...) k.22 akt ZUS

Organ rentowy sporządził kartę wypadku w drodze do pracy lub z pracy nr (...), w której wskazano, że zdarzenie z dnia 08.10.2020 r. zostało uznane za wypadek w drodze do pracy .

Dowód: karta wypadku k. 29 akt ZUS

E. S. na dzień wypadku tj. 08.10.2020 r. nie zalegała z opłacaniem składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne i Fundusz Pracy .

Dowód: pismo z dnia 20 października 2020r. k.20 akt ZUS

Ubezpieczona zakończyła leczenie w związku z wypadkiem.

Dowód: zaświadczenie o stanie zdrowia w aktach ZUS

Uraz będący następstwem wypadku z dnia 08.10.2020 spowodował długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5% - zgodnie z punktem 104 tabeli orzeczniczej (załącznik do rozporządzenia MPiPS z dnia 18.12.2002 poz.1974). Ponieważ ograniczenie funkcji barku jest niewielkie biegły przyjął dolną granicę widełek przewidzianych w w/w punkcie.

Do aulsyjnego złamania guzka większego kości ramiennej mogło dojść w opisanych przez odwołującą okolicznościach. Jest to miejsce przyczepu trzech ważnych ścięgien -mięśnia nadgrzebieniowego, podgrzebieniowego i obłego mniejszego i przy nagłym szarpnięciu może dojść do gwałtownego napięcia tych mięśni co może spowodować tego typu złamanie.

Dowód: opinia biegłego chirurga ortopedy k. 22-23v

Sąd zważył co następuje:

Powyzszy stan faktyczny, w przedmiotowej sprawie, ustalony został na podstawie treści dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz przesłuchania ubezpieczonej. Sąd uznał dokumenty za wiarygodne , albowiem nie budziły one wątpliwości, co do swojej prawdziwości i autentyczności, a w toku postępowania sądowego nie podważano ich wiarygodności. Przesłuchanie ubezpieczonej korespondowało ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Sąd uznał za miarodajną i kompleksową opinię biegłego ortopedy , w której wskazano uraz , mechanizm jego postania oraz wysokość uszczerbku na zdrowiu. Biegłemu nie można było odmówić umiejętności i kwalifikacji niezbędnych do sporządzenia opinii, zgodnej z tezami dowodowymi zawartymi w postanowieniu dopuszczającym ten dowód. Biegły posiada wystarczającą wiedzę z dziedziny medycyny objętej zakresem przedmiotowym powyższej opinii. Wykazując się nadto wieloletnim stażem pracy w zawodzie lekarza określonej specjalizacji, legitymował się również potrzebnym doświadczeniem zawodowym. Biegły był zatem w stanie ustalić fakty potrzebne do sporządzenia opinii, dokonać ich właściwej, obiektywnej analizy, jak też wy-prowadzić poprawne wnioski, pozostające w zgodzie z zasadami sztuki lekarskiej oraz wiedzą z zakresu danej dziedziny medycyny.

Sąd nie widział potrzeby uzupełniania dotychczas wydanej opinii, a tym bardziej – dopuszczenia dowodu z opinii kolejnego biegłego, jako ,że opinia była pełna i nie była kwestionowana.

W sprawie zarysował się między stronami spór co do oceny czy zdarzenie było wypadkiem podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej. Jako ,że ubezpieczona szła klatka schodą szpitala na dyżur w tym czasie się przewróciła i doznała złamania organ rentowy zakwalifikowała zdarzenie jako wypadek w drodze do pracy.

W pierwszej kolejności należy wskazać ,że zgodnie z art. 3 ust. 3 pkt 8 ustawy wypadkowej "za wypadek przy pracy uważa się również nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego z danego tytułu podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych (art. 3 ust. 2 pkt 8)".

Zdaniem sądu prowadzący działalność gospodarczą sam ją organizuje i podejmuje czynności z nią związane, stąd ich początek i koniec może być trudno uchwytne, choćby dlatego że różne są rodzaje działalności gospodarczej i co za

tym idzie pojęcie zwykłych czynności powinno uwzględniać prócz rodzaju także specyfikę indywidualnej działalności gospodarczej. Innymi słowy sama definicja wypadku przy pracy osób prowadzących działalność gospodarczą nie pozwala na zawężającą wykładnię, gdyż z jednej strony granice te adekwatnie określił prawodawca w ustawowej definicji wypadku, a z drugiej strony wykładnia i stosowanie tej definicji nie można pomijać rodzaju i przedmiotu indywidualnej działalności prowadzonej przez ubezpieczonego.

O braku podstaw tak wąskiej interpretacji zwykłych czynności przy prowadzeniu działalności gospodarczej jak uczynił to organ rentowy świadczy także orzecznictwo. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że wypadek osoby prowadzącej działalność gospodarczą w czasie dojazdu do siedziby klienta w celu wykonania zawartej z nim umowy/ świadczenia usługi jest wykonywaniem zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej i ma cechy wypadku przy wykonywaniu tej działalności, jeżeli cechą charakterystyczną tej działalności jest dojazd do miejsca wykonywania czynności składających się na tę działalność (wyrok SN z dnia 08.06.2010 r. [II UK 407/09](#) publ. OSNP 2011/21-22 /282). Podobnie wyrok SN z dnia 20.09.2018r. [I UK 227/17](#).

W przedmiotowej sprawie ubezpieczona nie tylko dojechała do miejsca świadczenia usługi ale była już w budynku Szpitala. Z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika jednolity pogląd, że droga do pracy rozpoczyna się z chwilą opuszczenia przez pracownika mieszkania (zamknięcia drzwi domu) i kończy się na granicy terenu władztwa zakładu pracy, natomiast droga z pracy do domu rozpoczyna się po przekroczeniu bramy zakładu pracy i wiodzie do progu domu (mieszkania) pracownika (por. także wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 9 grudnia 1994 r., [II URN 40/94](#), OSNAP 1995/9/113; z dnia 24 stycznia 1997 r., [II UKN 57/96](#), OSNAP 1997/18/347; z dnia 7 sierpnia 1997 r., [II UKN 245/97](#), OSNAP 1998/12/370; z dnia 22 stycznia 1998 r., [II UKN 462/97](#), OSNAP 1999/1/23). Podobnie wyrok SN z dnia 20 listopada 2014 r., [I UK 120/14](#) (LEX nr 1552138). W ocenie sądu odmienna ocena znaczenia drogi do pracy osoby prowadzącej działalność gospodarczą nie ma uzasadnienia z tym zastrzeżeniem, że nawet wypadek w drodze do prowadzenia działalności może stanowić zwykłą czynność przy prowadzeniu działalności gospodarczej co zostało już omówione powyżej.

Zgodnie z art.11 ust.1 ustawy z dnia 30.10.2002r.o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych(Dz. U. Nr 199, poz.1673 ze zm.) ubezpieczonemu, który w skutek wypadku doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu , przysługuje jednorazowe odszkodowanie. U ubezpieczonej ustalono 5 % uszczerbek na zdrowiu . Sąd zasądził odszkodowanie za 5% uszczerbku. Wysokość odszkodowania ustalono na podstawie art. 12 ust.5 cyt. ustawy.

W tym stanie rzeczy Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 orzekł jak w sentencji.